

»Mam ja tam svu milu
Panenku Mariu.«

Ona mne opatří,
dy mne smrč zachvací.

Košulu ušije,
do ni mne obleče.

Do truhly mne vloži,
do hrobu položi.

Do hrobu položi,
do nebe sprovodzi.

20. NESVĚCENÍ NEDĚLE

51.

Erb. III. 8. Zp. II. 12. Vojc. I. 99. 101. 291; II. 301, Mein. 213. Žeg. P. 76. Olesk. 411

Na ne-dě - lu ra - ní - čko, aj, na ne - dě - lu ra - ní - čko, aj, vy - cho - di - lo slu - ne - čko.

52. Jiný nápěv

Na ne-dě - lu ra - ní - čko, na ne-dě - lu ra - ní - čko, vychodilo slunečko, vychodilo slunečko.

[: Na nedělu raničko :]
[: vychodilo slunečko. :]

Dyby přišel mládenec,
dala bych mu ten věnec.

Po trní a po boří,
po džábelském šáchoří.²⁾

Na tú horu vysokú,
na tú lúku širokú.

Dyby přišla osoba,
dala bych já já oba.

Zdvihni, milá, sukničku,
ať se netkneš trávníčku.

Na ty lúce nic není,
edem kostel kamenný.

Daj, děvečko, daj věnec,
šak jsu hodný mládenec.

Zdvihni, milá, kazajku,
ať se netkneš turánku.

V tom kostele zvonili,
by se ludé schodili.

Daj, děvečko, daj oba,
šak jsem hodná osoba.

Když přijeli před peklo,
zaklepal on na okno.

Šla matička s cerami,
dvě byly pod věncami.

Daj, děvečko, všecky tři,
šak jsem herský jako ty.

Otevřte, tovaryši,
vezu tělo i duši.

A tá třetí nebyla,
z krchova se vrátila.

A já vínska nesmím dat,
mohla by mně máti látk.¹⁾

Chystejte nám stolicu,
dajte vína sklenici,

Do zahrady vkročila,
tři růžečky utrhla,
tři pérenka uvila!

Matky se ty nic nebůj,
víneček mi přeče daruj.

ať se panna napije
a s nami tu spočine.

Jedno pérko dovívá,
kněz mšu svatú začíná.

Stup, děvečko, na kamen
a z kameňa na střemeň.

Jedni s koňa snímalí,
druzí vínsko chystali.³⁾

Druhé pérko dovívá,
kněz hostiu pozdvívá.

Ze střemeňa na koňa,
pojedeme do rája.

Sedni, Kačo, na stolek,
vypij vínska s pohárek.

Třetí pérko dovívá,
džábel se k ní dobývá.

Tam's jak živa nebyla,
ani tvoja rodina.

Co's tělo co's dělalo,
že's do pekla muselo?

Pomož Pán Bůh, děvečko,
komu viješ pérečko?

Vzal Kačenku na rohy
a letěl s ní přes hory.

Á to tělo hřešilo,
věnečky ve mšu vilo.

Daj to Pán Bůh, mládenec,
není péro, lež věnec.

Jak za humny vyjeli,
nikde cesty neměli,
po samém trní jeli.

Ponejprv se napila,
hned jí krásu změnila,